

การพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
จังหวัดปัตตานี
DEVELOPMENT OF SAFETY MANAGEMENT SYSTEM IN PROVINCIAL
ELECTRICITY AUTHORITY OF PATTANI PROVINCE

¹วิริยะ รุ่งเรือง และ ²วันพิชิต ศรีสุข

¹Wiriya Rungruang and ²Wanpichit Srisuk

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, ประเทศไทย
Prince of Songkla University Pattani Campus, Thailand

¹Wiriya.gg@gmail.com

Received :September 17,2023; Revised:November 2, 2023; Accepted :December 30,2023

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานี โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 70 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ แบ่งเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย ข้อมูลส่วนบุคคล มาตรฐานในระบบการจัดการความปลอดภัยของ กฟภ. พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน และแนวทางในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานี จากนั้นผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ค่าสถิติ ผลการศึกษาพบว่า ระดับการรับรู้ต่อมาตรฐานในระบบการจัดการความปลอดภัยของ กฟภ. โดยรวมอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 90.80) จากทั้งหมด 7 มาตรฐาน ในมาตรฐานที่ 5 กิจกรรมด้านความปลอดภัย พนักงานมีการรับรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96.53 เช่น การร่วมกิจกรรม PSC (PEA Safety culture) กำหนดให้พนักงานทุกคนต้องเข้าร่วมและถือเป็นหน้าที่ของทุกคน ภายในกิจกรรมจะประกอบด้วย การสนทนาความปลอดภัย (Safety talk) โดยผู้บริหาร หัวหน้าแผนก พนักงานช่างควบคุมงาน หรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย (จป.วิชาชีพ) การอบอุ่นร่างกาย (Warm up) และการทำ KYT (Kiken Yoshi Training) หรือการทำมือชี้ปากย้ำด้านพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.75$) จำแนกตามรายหัวข้อ พบว่าเมื่อพนักงานพบเห็นสิ่งที่เป็นอันตรายหรืออาจทำให้เกิดอุบัติเหตุต่อผู้ร่วมงาน พนักงานจะแจ้งให้ผู้อื่นทราบ ($\bar{X} = 2.90$) ปฏิบัติมากที่สุด มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเอาใจใส่ของพนักงานจะเน้นย้ำและตักเตือนเพื่อนร่วมงาน หากทะเลาะไม่ใส่ใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบทำงานลัดขั้นตอน จนมีผู้ที่ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต จะมีบทลงโทษตามระเบียบของหน่วยงาน และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ด้านแนวทางในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยของการ

ไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$) พบว่า พนักงานให้ความสำคัญกับเรื่องความปลอดภัย ($\bar{X} = 4.87$) มากที่สุด มีความสัมพันธ์กับนโยบายความปลอดภัยของผู้บริหารที่ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นอันดับแรก และดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ในประเด็นที่จะต้องนำไปพิจารณาเพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานีต่อไปมี 2 ประเด็น (1) เรื่องการฝึกอบรมความปลอดภัยในงานที่เกี่ยวข้อง (2) การจัดสรรอุปกรณ์ความปลอดภัยอย่างเพียงพอ เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.63$) ผู้ที่ปฏิบัติงานควรได้รับการอบรมหลักสูตรความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่ง อบรมสร้างความตระหนักด้านความปลอดภัยและมีการซักซ้อมอยู่เป็นประจำ พิจารณาจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่ช่วยเพิ่มความปลอดภัยในการทำงาน จัดหาอุปกรณ์ความปลอดภัยอย่างเพียงพอ และกำกับดูแลเรื่องการสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองอันตรายส่วนบุคคล (PPE) ผลจากการศึกษาวิจัยนี้ สามารถนำไปเป็นแนวทางการพัฒนา ปรับปรุง ระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานีต่อไป

คำสำคัญ: ระบบการบริหารจัดการความปลอดภัย, การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค, กฟภ.

Abstract

This study the objective is to analyze and develop the Safety Management System in Provincial Electricity Authority of Pattani Province. The study was conducted among 70 employees. The information was collected by using questionnaire of 4 issues ; Personal information, Standards in the PEA Safety Management System (PEA-SMS), Safety behavior at work and Guidelines for developing the Safety Management System of the Provincial Electricity Authority in Pattani Province. Then the data was presented, analyzed and interpreted using statistical formula for statistical. The results showed the level of awareness in PEA-SMS, it was at a high level (90.80%). From 7 standards of PEA-SMS, the 5th standard, Safety activities. Employees are the most aware at 96.53%. For example PSC activities (PEA Safety culture). All employees must participate and it is everyone's responsibility. PSC activities will consist of Safety talks by Manager, Department heads, Supervisors and Professional Safety Officer, Warm up and doing KYT (Kiken Yoshi Training). Safety behavior at work. Overall, it was at a good level ($\bar{X} = 2.75$). Found that when employees see things that are dangerous or may cause accidents to colleagues, Employees will notify others ($\bar{X} = 2.90$). There is a relationship with empathic behavior of employees to emphasize and warn colleagues. If ignored or not complying with regulations or short cut steps work until someone is injured or died. There will be penalties according to the regulations of PEA and Laws. And Guidelines for developing the Safety Management System of the Provincial Electricity Authority in Pattani Province. Overall, at the highest level ($\bar{X} = 4.73$), it was found that employees pay attention with

safety at work ($\bar{X} = 4.87$) the most. Correlated with the safety policy of the Chief Executives that gave priority to this issue as the rank continually. There are 2 points that must be taken into consideration in order to develop the PEA Safety Management System in Pattani Province: (1) Required Training on safety in related work (2) Adequate allocation of safety equipment and suitable for work ($\bar{X} = 4.63$) Employees should be trained in safety courses relevant to the position. Raising awareness of safety and drills on a regular basis. Consider supplying tools and Provide adequate safety equipment. Control the wearing of personal protective equipment (PPE). The results from this study can be used as a guideline for developing and improving the safety management system of the Provincial Electricity Authority in Pattani Province.

Keywords: Safety management system, Provincial electricity authority, PEA

บทนำ

รัฐบาลมีนโยบายที่จะนำพาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยใช้รูปแบบการพัฒนา “ไทยแลนด์ 4.0” กระทรวงแรงงาน ได้รับนโยบายสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม มุ่งหน้าสู่การสร้างคนและสร้างชาติ 4.0 อย่างมีประสิทธิภาพ และได้วางยุทธศาสตร์การเดินหน้านำพัฒนากำลังคนของประเทศระยะเวลา 20 ปี เพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาประเทศ โดยวาระ Safety Thailand เป็นหนึ่งในแปดของวาระการปฏิรูปเร่งด่วนของกระทรวงแรงงานที่จะส่งเสริมความปลอดภัยและอาชีวอนามัย โดยบูรณาการผ่านกลไกประชารัฐ เนื่องจากปัญหาความไม่ปลอดภัยในการทำงาน เป็นปัญหาสำคัญที่คุกคามความปลอดภัย สุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงาน ประกอบกับสถานการณ์การผลิตของประเทศในปัจจุบันมีการใช้เทคโนโลยี วัตุดิบ และกระบวนการผลิตที่มีความหลากหลายทำให้เกิดอันตรายจากกระบวนการผลิตในรูปแบบใหม่ๆ (วรรณรัตน์ ศรีสุขใส, 2561) และตามมติคณะรัฐมนตรี (ครม.) เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2558 เห็นชอบนโยบาย “แรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี” เป็นระเบียบวาระแห่งชาติระยะที่ 2 เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการขับเคลื่อนภารกิจด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ภายใต้กรอบวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554

กระทรวงแรงงานได้ออกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับระบบการจัดการด้านความปลอดภัย พ.ศ. 2565 กำหนดให้นายจ้างของสถานประกอบการที่ระบุไว้ท้ายกระทรวงที่มีลูกจ้างจำนวน 50 คนขึ้นไป ต้องจัดให้มีระบบการจัดการด้านความปลอดภัย ประกอบด้วย การวางแผนนโยบายด้านความปลอดภัย การจัดการองค์การด้านความปลอดภัย แผนงานด้านความปลอดภัย การประเมินผลและการทบทวนระบบการจัดการด้านความปลอดภัย และการปรับปรุงและพัฒนา ระบบการจัดการด้านความปลอดภัย ซึ่งใกล้เคียงกับงานวิจัยของเฟอนานเดส-มูเนซ และคณะ (Fernandez-Muniz et al., 2007) ได้กล่าวว่า ระบบการจัดการความปลอดภัยในสถานที่

ทำงาน ต้องเริ่มตั้งแต่ในระดับนโยบายลงมา ซึ่งประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ 1) การกำหนดนโยบายความปลอดภัย เพื่อเป็นข้อผูกพันขององค์กร 2) การสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรมีส่วนร่วม 3) การฝึกอบรมพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านความปลอดภัย โดยมุ่งไปที่การเพิ่มความสามารถและทักษะของผู้ปฏิบัติงานที่จำเป็นในการทำงาน 4) การสื่อสารและการส่งต่อข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและความเสี่ยงที่เกิดขึ้น 5) การวางแผนโดยการกำหนดแนวทางป้องกันเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัยที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงาน และ 6) การควบคุมทบทวนกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการทำงาน

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค หรือ กฟภ. (Provincial Electricity Authority : PEA) เป็นรัฐวิสาหกิจ ในสาขาสาธารณูปโภค ซึ่งก่อตั้งตามพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. 2503 โดยมีหน้าที่บริการ จำหน่ายไฟฟ้าแก่ประชาชนในส่วนภูมิภาคทุกจังหวัด ยกเว้น กรุงเทพมหานคร นนทบุรี และสมุทรปราการ (วีราพัชร เพิ่มพูนวงศ์ษา และเสรี เศวตเศรณี, 2550 ; การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค, 2563) ลักษณะงานประกอบด้วย งานแก้ไขกระแสไฟฟ้าขัดข้อง งานก่อสร้างระบบจำหน่ายไฟฟ้า งานติดตั้งรื้อถอน ย้าย สับเปลี่ยน เพิ่ม/ลด ขนาดมิเตอร์ งานรับคำร้องขอใช้ไฟ งานชำระค่าไฟฟ้า และงานคลังพัสดุ ซึ่งตามกฎหมายกระทรวงกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับระบบการจัดการด้านความปลอดภัย พ.ศ. 2565 นับว่าเข้าข่ายอุตสาหกรรมไฟฟ้าการจัดส่ง หรือการจ่ายไฟฟ้า ส่วนใหญ่เป็นงานที่มีความเสี่ยง หากเกิดอุบัติเหตุจะมีอัตราความรุนแรงสูง เนื่องจากกระแสไฟฟ้าที่เป็นผลิตภัณฑ์ของสถานประกอบการนั้น ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า และในปัจจุบันมีการเปิดเสรีเรื่องผลิตไฟฟ้าจากแสงอาทิตย์ (Solar rooftop) มีความซับซ้อนของระบบจำหน่าย จึงอาจไม่ทราบว่ามีไฟฟ้าเข้ามาจากแหล่งใด รวมถึงการปฏิบัติงานที่ผิดพลาด ผู้ปฏิบัติงานทำงานลัดขั้นตอน ประสานงานไม่ชัดเจน และประสออุบัติเหตุระหว่างการเดินทาง ด้านยานพาหนะ เป็นต้น

ผู้บริหารระดับสูงของ กฟภ. ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน มีนโยบายการบริหารและพัฒนา กฟภ. 4S-12 Strategies หัวข้อ Standardizing (S2) Safety Excellence มุ่งสู่ Safety Performance ที่เป็นเลิศ อนุมัติระบบจัดการความปลอดภัยของ กฟภ. (PEA Safety Management System: PEA-SMS) ประกาศใช้เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2560 ทุกหน่วยงาน กฟภ. ทั่วประเทศ เพื่อให้การบริหารจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของ กฟภ. มีประสิทธิภาพมากขึ้น และช่วยลดอุบัติเหตุจากการทำงานให้น้อยลงหรือหมดไป ช่วยให้การตรวจติดตามและตรวจประเมินด้านความปลอดภัยมีประสิทธิภาพ มีรายละเอียดที่ครบถ้วน และดำเนินงานไปในแนวทางเดียวกันทั้งองค์กร รวมถึงยังเป็นการสร้างบรรยากาศด้านความปลอดภัยในการทำงานของ กฟภ. ซึ่งมีองค์ประกอบ 7 มาตรฐาน ดังนี้ 1) การปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อกำหนด และมาตรฐานของ กฟภ. ที่เกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน 2) ผู้นำและการกำกับดูแลงานด้านความปลอดภัย 3) การพัฒนางานด้านความปลอดภัยและการนำระบบการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยมาใช้งาน 4) การตรวจประเมินและการตรวจสอบความปลอดภัย 5) กิจกรรมด้านความปลอดภัย 6) การตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน 7) ความปลอดภัยของประชาชน

จากดัชนีการประสบอุบัติเหตุของ กฟผ. ในปี 2564 ทั่วประเทศ เกิดอุบัติเหตุ 73 ครั้ง บาดเจ็บ 66 ราย และเสียชีวิต 15 ราย มีค่าเท่ากับ 0.1663 อยู่ในเกณฑ์ระดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 179.01 ของค่าเป้าหมายเกณฑ์ระดับ 5 ของทั้งปี (0.0929) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์รายไตรมาสที่กำหนดและมีค่าดัชนี สูงขึ้น เมื่อเทียบกับค่าดัชนี ที่ได้ปี 2563 คิดเป็น 8% โดยมีลักษณะการประสบอันตรายที่เกิดขึ้นสูงคือ ไฟฟ้าช็อต อัตราความถี่ของการประสบอันตรายสูงได้แก่ งานก่อสร้าง อัตราความรุนแรงของการประสบอันตรายสูงได้แก่ งานแก่ไฟฟ้าขัดข้อง สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุที่มีความถี่สูงสุดได้แก่ ไม่ใช้อุปกรณ์ความปลอดภัยหรือ PPE (Personal Protective Equipment) และในปี 2565 การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานี และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในสังกัด 2 แห่ง ได้แก่ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาอำเภอโคกโพธิ์ และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาย่อยอำเภอยะรัง เกิดอุบัติเหตุรวมจำนวน 3 ครั้ง เป็นผลให้ผู้ปฏิบัติงานบาดเจ็บ สูญเสียเวลาการทำงาน ส่งผลต่อขวัญกำลังใจเพื่อนร่วมงาน เกิดภาพลักษณ์ที่ไม่ดีต่อองค์กร

ดังนั้น ระบบการจัดการความปลอดภัยของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานีที่ใช้งานอยู่ อาจไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยนั้น มีประสิทธิภาพหรือไม่ เพราะยังมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น แม้ว่าหน่วยงานจะประสบความสำเร็จในโครงการด้านความปลอดภัยหลายโครงการ แต่การดำเนินงานตามมาตรฐานต่างๆ ยังไม่ครอบคลุมทุกด้าน ด้วยหลายข้อจำกัด ไม่ว่าจะเป็นด้านทัศนคติของบุคลากร บทบาทหน้าที่ผู้รับผิดชอบ แบบฟอร์มเอกสาร งบประมาณ ยานพาหนะ ปริมาณงาน งานเร่งด่วน หรือ ระบบไฟฟ้าที่ซับซ้อนขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจ เป็นต้น ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาระบบการจัดการความปลอดภัยของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานี และพัฒนาระบบให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการเพิ่มความปลอดภัยจากการทำงาน ลดการประสบอันตรายในสถานประกอบกิจการในภายภาคหน้าต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์และพัฒนาระบบการจัดการความปลอดภัยของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานและลูกจ้างการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานีทุกระดับ สังกัด 7 แผนก มีจำนวนพนักงานทั้งสิ้น 84 คน (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานี, 2565) ใช้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง กรณิทราบจำนวนที่แน่นอนของประชากรและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 70 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล แบ่งเป็น 6 ด้าน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และแผนกที่ปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 แบบประเมินการรับรู้ถึงมาตรฐานในระบบการจัดการความปลอดภัยของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานี จำนวน 47 คำถาม ซึ่งผู้วิจัยแบ่งเกณฑ์การประเมินเป็น 2 ตัวเลือก ได้แก่ ทราบและไม่ทราบ และสามารถการแบ่งระดับความรู้ ผู้วิจัยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือระดับความรู้สูง ปานกลาง และต่ำ แบ่งระดับโดยอิงเกณฑ์ของ Bloom, 1971 ระดับความรู้สูง คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป ระดับความรู้ปานกลาง คะแนนร้อยละ 60 – 79.99 และระดับความรู้ต่ำ คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60

ตอนที่ 3 แบบประเมินพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน จำนวน 15 คำถาม ผู้วิจัยได้กำหนดระดับที่ 3 ระดับ คือ ปฏิบัติทุกครั้ง ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และไม่เคยปฏิบัติ โดยนำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามมาแบ่งกลุ่มคะแนนเป็นอันดับสเกล (Ordinal scale) ใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับคะแนนของเบสท์ (Best, 1977) ได้แก่ พฤติกรรมความปลอดภัยระดับดี ระดับปานกลาง และระดับต่ำ

ตอนที่ 4 แนวทางในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานี จำนวน 10 คำถาม ผู้วิจัยได้กำหนดระดับความคิดเห็น 5 ระดับ ดังนี้ ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แปลความหมายของคะแนน ใช้วิธีหาความกว้างของอันตรภาคชั้น (Class interval) กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายเป็น เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ ค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานี สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล

แสดงผลการศึกษาปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และแผนกที่ปฏิบัติงาน พบว่า พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานี ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 74 และเพศหญิง ร้อยละ 26 จำแนกตามช่วงอายุส่วนใหญ่เป็นวัยทำงาน อายุ 31 ถึง 39 ปี ร้อยละ 39 รองลงมา อายุ 21 ถึง 30 ปี ร้อยละ 31 ตามลำดับ สถานภาพ สมรส ร้อยละ 49 และโสด ร้อยละ 48 ตามลำดับ ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 69 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ร้อยละ 26 ตามลำดับ มีรายได้ต่อเดือน 15,001 บาท ถึง 25,000 บาท ร้อยละ 31 และรายได้ 25,001 บาท ถึง 35,000 บาท ร้อย

ละ 31 เท่ากัน แผนกที่ปฏิบัติงาน พนักงานส่วนใหญ่อยู่ในแผนกปฏิบัติการและบำรุงรักษา ร้อยละ 47 และแผนกบัญชีและประมวลผล ร้อยละ 14

2. ผลการวิเคราะห์การรับรู้มาตรฐานในระบบการจัดการความปลอดภัยของ กฟภ.

แสดงผลการศึกษาต่อการรับรู้มาตรฐานในระบบการจัดการความปลอดภัยของ กฟภ. (PEA-Safety Management system) 7 มาตรฐาน โดยมีระดับการรับรู้ 3 ระดับ ได้แก่ สูง ปานกลาง และต่ำ มีผลปรากฏดังตารางที่ 1 – 2

ตารางที่ 1 ระดับการรับรู้ต่อมาตรฐานในระบบการจัดการความปลอดภัยของ กฟภ

มาตรฐาน	\bar{X}	ร้อยละ	ระดับการรับรู้
มาตรฐานที่ 1 การปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อกำหนด และ มาตรฐานของ กฟภ. ที่เกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ สภาพแวดล้อมในการทำงาน	62.33	89.05	สูง
มาตรฐานที่ 2 ผู้นำและการกำกับดูแลงานด้านความปลอดภัย	66.29	94.69	สูง
มาตรฐานที่ 3 การพัฒนางานด้านความปลอดภัยและการนำระบบ การปฏิบัติงานที่ปลอดภัยมาใช้งาน	59.64	85.19	สูง
มาตรฐานที่ 4 การตรวจประเมินและการตรวจสอบความปลอดภัย	64.88	92.68	สูง
มาตรฐานที่ 5 กิจกรรมด้านความปลอดภัย	67.57	96.53	สูง
มาตรฐานที่ 6 การตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน	61.00	87.14	สูง
มาตรฐานที่ 7 ความปลอดภัยของประชาชน	63.20	90.29	สูง
รวม	63.56	90.80	สูง

จากตารางที่ 1 ระดับการรับรู้ต่อมาตรฐานในระบบการจัดการความปลอดภัยของ กฟภ. (PEA-Safety Management system) โดยรวมอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 90.80) พบว่า มาตรฐานที่ 5 กิจกรรมด้านความปลอดภัย ผู้ตอบแบบสอบถามรับรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96.53 รองลงมา ได้แก่ มาตรฐานที่ 2 ผู้นำและการกำกับดูแลงานด้านความปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 94.69 และ มาตรฐานที่ 4 การตรวจประเมินและการตรวจสอบความปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 92.68

ตารางที่ 2 ระดับการรับรู้ต่อประเด็นในมาตรฐานในระบบการจัดการความปลอดภัยของ กฟภ.

ประเด็นมาตรฐานในระบบการจัดการความปลอดภัยของ กฟภ.	ร้อยละ	ระดับ การรับรู้
มาตรฐานที่ 1		
1) มาตรฐานที่ 1 ว่าด้วยเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย ข้อบังคับและ มาตรฐานความปลอดภัยของ กฟภ.	85.71	สูง
2) ท่านรู้จักทะเบียนกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ สภาพแวดล้อมในการทำงาน หรือไม่	92.86	สูง
3) ท่านรู้จักมาตรฐานของ กฟภ. ที่เกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ	88.57	สูง

ประเด็นมาตรฐานในระบบการจัดการความปลอดภัยของ กฟภ.	ร้อยละ	ระดับการรับรู้
สภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น มาตรฐานการทำงานแบบดับไฟ มาตรฐานการทำงานบนที่สูง		
มาตรฐานที่ 2		
4) มาตรฐานที่ 2 ว่าด้วยเรื่องผู้นำและการกำกับดูแลงานด้านความปลอดภัย	91.43	สูง
5) ท่านทราบนโยบายความปลอดภัยของ PEA ปีตตานี	97.14	สูง
6) PEA ปีตตานี จัดผู้บริหารเป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมด้านความปลอดภัย และเข้าร่วมประชุมพบปะหารือเกี่ยวกับความปลอดภัย เป็นประจำ	97.14	สูง
7) PEA ปีตตานี จัดสรรทรัพยากรในการดำเนินงานด้านความปลอดภัย ทั้งบุคลากร องค์กรความรู้ เทคโนโลยี และการเงิน	98.57	สูง
8) ท่านรู้ว่าหัวหน้าแผนก พนักงานช่างควบคุมงาน พบปะพูดคุยในกิจกรรม Safety talk ประจำสัปดาห์	98.57	สูง
9) ท่านรู้จักพนักงานที่เป็นคณะกรรมการความปลอดภัย (คปอ.) PEA ปีตตานี	88.57	สูง
10) ท่านทราบแผนการดำเนินงานด้านความปลอดภัย ประจำปี	91.43	สูง
มาตรฐานที่ 3		
11) มาตรฐานที่ 3 ว่าด้วยเรื่องการพัฒนางานด้านความปลอดภัยและการนำระบบการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยมาใช้งาน	94.29	สูง
12) ท่านทราบหลักสูตรการอบรมที่จำเป็นของตำแหน่งท่าน	78.57	ปานกลาง
13) ท่านทราบว่า PEA ปีตตานี มีการฝึกอบรม ทบทวนการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย	92.86	สูง
14) ท่านเข้าใจและทราบถึงข้อปฏิบัติตามเอกสารด้านความปลอดภัย หรือ คู่มือความปลอดภัย (Safety and Occupational Health Manual)	87.14	สูง
15) ท่านทราบวิธีการปฏิบัติงาน (Work instruction : WI)	78.57	ปานกลาง
16) ท่านทราบมาตรฐานการปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัย (Safety Standard Operation Procedure :SSOP) ของงานที่ท่านเกี่ยวข้อง หรือไม่ เช่น งานซ่อมแซมต่อสายไฟฟ้าแรงต่ำขาด งานชุดหลุมปักเสา	75.71	ปานกลาง
17) ท่านทราบตำแหน่งบอร์ด/สื่อประชาสัมพันธ์ด้านความปลอดภัย	90.00	สูง
18) PEA ปีตตานี ร่วมประกวดโครงการสถานประกอบกิจการต้นแบบดีเด่นด้านความปลอดภัยของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน	85.71	สูง
19) PEA ปีตตานี ร่วมประกวดโครงการ Zero accident campaign ของสถานบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)	81.43	สูง
20) PEA ปีตตานี ร่วมประกวดทีมปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัยของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต 3 ภาคใต้ จังหวัดยะลา	82.86	สูง
21) PEA ปีตตานี มีระบบการขออนุญาตเข้าทำงานกับระบบจำหน่าย (Work Permit) สำหรับชุดปฏิบัติงานอื่นที่เข้ามาในพื้นที่	90.00	สูง

ประเด็นมาตรฐานในระบบการจัดการความปลอดภัยของ กฟผ.	ร้อยละ	ระดับการรับรู้
มาตรฐานที่ 4		
22) มาตรฐานที่ 4 ว่าด้วยเรื่องการตรวจประเมินและการตรวจสอบความปลอดภัย	90.00	สูง
23) ท่านทราบขั้นตอนการรายงานอุบัติเหตุใน Line, Intranet และ ddoc	82.86	สูง
24) ท่านทราบว่าผู้บริหาร และ จป.วิชาชีพ สุ่มตรวจสอบชุดปฏิบัติงานหน้างาน	94.29	สูง
25) ท่านทราบว่าผู้ปฏิบัติงานได้บำรุงรักษาและตรวจสอบเครื่องมือ เครื่องใช้ ด้านความปลอดภัย และอุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคล (PPE)	97.14	สูง
26) ท่านทราบว่าผู้ปฏิบัติงานตรวจสอบยานพาหนะทุกวัน	95.71	สูง
27) PEA ปิดตานิ ได้รับการตรวจเครนตามที่กฎหมายกำหนด	94.29	สูง
28) ท่านทราบว่าแผนกก่อสร้าง มีแผนตรวจติดตามและซ่อมบำรุงยานพาหนะตามวาระ	95.71	สูง
29) PEA ปิดตานิ กำกับดูแลผู้รับเหมาที่เข้ามาปฏิบัติงาน	91.43	สูง
มาตรฐานที่ 5		
30) มาตรฐานที่ 5 ว่าด้วยเรื่องกิจกรรมด้านความปลอดภัย	95.71	สูง
31) PEA ปิดตานิ ดำเนินกิจกรรม PSC (PEA Safety Culture) ทุกสัปดาห์ โดยทุกคนมีส่วนร่วม	98.57	สูง
32) ท่านทราบถึงการทำ KYT (Kiken Yoshi Training) เพื่อวิเคราะห์อันตรายในการทำงาน	100.00	สูง
33) PEA ปิดตานิ มีลานและสนามฝึกด้านความปลอดภัย	97.14	สูง
34) PEA ปิดตานิ มีกิจกรรม Big cleaning และ 5ส.	95.71	สูง
35) ท่านทราบว่าท่านสามารถสำรวจความไม่ปลอดภัยในสถานที่ทำงาน เพื่อเสนอปรับปรุงแก้ไข	97.14	สูง
36) PEA ปิดตานิ ส่งพนักงานเข้าร่วมกิจกรรมด้านความปลอดภัยของหน่วยงานภายนอก เพื่อสร้างเครือข่าย และความร่วมมือพัฒนางานด้านความปลอดภัย	91.43	สูง
มาตรฐานที่ 6		
37) มาตรฐานที่ 6 ว่าด้วยเรื่องการตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน	84.29	สูง
38) ท่านทราบแผนตอบโต้ภาวะฉุกเฉินทุกเหตุการณ์	80.00	สูง
39) PEA ปิดตานิ จัดอบรมและฝึกซ้อมเตรียมความพร้อมตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน ฝึกซ้อมแผนการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCM: Business Continuity Management)	88.57	สูง
40) PEA ปิดตานิ ฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ เป็นประจำ	95.71	สูง
มาตรฐานที่ 7		
41) มาตรฐานที่ 7 ว่าด้วยเรื่องความปลอดภัยของประชาชน	91.43	สูง
42) ท่านทราบว่าแผนกปฏิบัติการฯ มีแผนตรวจสอบระบบจำหน่าย (Patrol	91.43	สูง

ประเด็นมาตรฐานในระบบการจัดการความปลอดภัยของ กฟภ.	ร้อยละ	ระดับการรับรู้
System)		
43) PEA ปัตตานี มีการสำรวจสายไฟฟ้าใกล้อาคารและความไม่ปลอดภัยกับประชาชนจากระบบจำหน่ายไฟฟ้าของ กฟภ.	91.43	สูง
44) PEA ปัตตานี มีกิจกรรมส่งเสริมความปลอดภัยสำหรับประชาชน	92.86	สูง
45) แต่ละไตรมาสมีสรุปค่าผลกระทบความไม่ปลอดภัยในระบบไฟฟ้าของ กฟภ. ต่อผู้ใช้ไฟฟ้า	84.29	สูง
ผลการดำเนินงาน		
46) ท่านทราบว่าผลการดำเนินงานระบบการจัดการความปลอดภัยของ กฟภ. ทั้ง 7 มาตรฐาน กฟภ.ทุกหน่วยงาน ต้องลงข้อมูลในระบบ PEA-SMS Monitoring	81.43	สูง
47) PEA ปัตตานี ใช้ระบบการจัดการความปลอดภัยของ กฟภ. มาแล้ว ตั้งแต่ปี 2562 และมีการตรวจประเมิน (Audit) จาก กฟต.3 ทุกปีจนถึงปัจจุบัน	84.29	สูง

จากตารางที่ 2 ระดับการรับรู้ต่อประเด็นในมาตรฐานในระบบการจัดการความปลอดภัยของ กฟภ. (PEA-Safety Management system) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการระดับการรับรู้สูง เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่าพนักงานทราบถึงการทำให้ KYT (Kiken Yoshi Training) เพื่อวิเคราะห์อันตรายในการทำงาน (มาตรฐานที่ 5) ร้อยละ 100 มากที่สุด รองลงมาเป็นการทราบถึงกิจกรรม PSC (PEA Safety Culture) ทุกสัปดาห์ โดยทุกคนมีส่วนร่วม (มาตรฐานที่ 5) และทราบว่าหัวหน้าแผนก พนักงานช่างควบคุมงาน พบปะพูดคุยในกิจกรรม Safety talk (มาตรฐานที่ 2) และทราบเรื่องการจัดสรรทรัพยากรในการดำเนินงานด้านความปลอดภัย ทั้งบุคลากร องค์กรความรู้ เทคโนโลยี และการเงิน (มาตรฐานที่ 2) ร้อยละ 98.57 เท่ากัน

ส่วนในมาตรฐานที่ 3 เรื่องการพัฒนาทางด้านความปลอดภัยและการนำระบบการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยมาใช้งาน เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ มีระดับการรับรู้ของพนักงานอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า พนักงานทราบหลักสูตรการอบรมที่จำเป็นของตำแหน่งท่าน และพนักงานทราบวิธีการปฏิบัติงาน (Work instruction : WI) เท่ากันที่ร้อยละ 78.57 และทราบมาตรฐานการปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัย (Safety Standard Operation Procedure :SSOP) ของงานที่ท่านเกี่ยวข้อง ร้อยละ 75.71 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ระดับความรู้ของพนักงานต่อระบบการจัดการความปลอดภัยของ กฟภ.

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้ระดับสูง	57	81.43
ความรู้ระดับปานกลาง	7	10.00
ความรู้ระดับต่ำ	6	8.57
รวม	70	100.00

จากตารางที่ 3 ระดับความรู้ของพนักงานต่อระบบการจัดการความปลอดภัยของ กฟภ. (PEA-Safety Management system) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความรู้ในระดับสูง (ช่วงคะแนน 37 – 47 คะแนน) มากที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 81.43 ความรู้ระดับปานกลาง (ช่วงคะแนน 28 – 36 คะแนน) จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และความรู้ระดับต่ำ (ช่วงคะแนน 0 – 27 คะแนน) จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57

3. พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

แสดงผลการศึกษาการปฏิบัติของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่องพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน กำหนดระดับที่ 3 ระดับ คือ ปฏิบัติทุกครั้ง ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และไม่เคยปฏิบัติ มีผลปรากฏดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

หัวข้อ	\bar{X}	SD	ระดับพฤติกรรม
1) ท่านทำการสำรวจตรวจสอบพื้นที่ก่อนทำงาน	2.88	0.33	ดี
2) ท่านอธิบายรายละเอียดงานให้กับทีมงานได้เข้าใจ และเน้นย้ำขั้นตอนก่อนการทำงาน	2.85	0.41	ดี
3) ท่านเว้นระยะห่างขณะปฏิบัติงาน ตามมาตรฐานระยะห่างความปลอดภัย	2.83	0.38	ดี
4) ท่านปฏิบัติงานตามขั้นตอนความปลอดภัยที่ กฟภ.กำหนดอย่างเคร่งครัด	2.71	0.58	ดี
5) ท่านได้ตรวจสอบความพร้อมของผู้ปฏิบัติงาน และเครื่องมือ	2.85	0.36	ดี
6) ท่านขับขี่ยานพาหนะด้วยความเร็วที่กฎหมายกำหนด	2.75	0.44	ดี
7) ท่านได้ตรวจสอบแรงดันไฟฟ้า และติดตั้งชุดต่อสายลงดินในงานดับไฟ ก่อนเริ่มปฏิบัติงาน	2.83	0.38	ดี
8) ท่านได้กั้นพื้นที่ทำงาน วางป้ายเตือนอันตราย และกรวยยาง ตามมาตรฐาน กฟภ.	2.77	0.47	ดี
9) ท่านสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัย (PPE) ทุกครั้งที่ปฏิบัติงาน	2.81	0.49	ดี
10) เมื่อท่านพบเห็นสิ่งที่เป็นอันตรายหรืออาจจะทำให้เกิดอุบัติเหตุต่อผู้ร่วมงาน ท่านจะแจ้งให้ผู้อื่นทราบ	2.90	0.31	ดี
11) เมื่อท่านเห็นอุปกรณ์ที่ชำรุด เสื่อมสภาพ ท่านจะแยกอุปกรณ์ชิ้นนั้นออก และแจ้งหัวหน้างานทันที	2.83	0.38	ดี
12) ท่านไม่ดื่มของมึนเมาขณะทำงาน	2.81	0.49	ดี
13) เมื่อท่านเร่งรีบ หรือไม่มีใครเห็น ท่านทำงานโดยไม่สนใจขั้นตอนการทำงานที่กำหนดไว้ในคู่มือการทำงาน	2.31	0.80	ปานกลาง

หัวข้อ	\bar{X}	SD	ระดับพฤติกรรม
14) ท่านปฏิบัติตามป้ายบังคับ ป้ายเตือนต่างๆ เช่น เขตห้ามสูบบุหรี่ ระวังอันตรายจากไฟฟ้าแรงสูง	2.67	0.69	ดี
15) เมื่อท่านไม่ทราบขั้นตอนการปฏิบัติงาน ท่านจะไม่ปฏิบัติในงาานนั้น จนกว่าจะได้รับการอบรม หรือ ผ่านการ OJT (On the job training)	2.40	0.79	ดี
รวม	2.75	0.49	ดี

จากตารางที่ 4 พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.75$) จำแนกตามรายหัวข้อ พบว่า เมื่อพนักงานพบเห็นสิ่งที่เป็นอันตรายหรืออาจทำให้เกิดอุบัติเหตุต่อผู้ร่วมงาน พนักงานจะแจ้งให้ผู้อื่นทราบ ($\bar{X} = 2.90$) ปฏิบัติมากที่สุด รองลงมาได้แก่ พนักงานทำการสำรวจตรวจสอบพื้นที่ก่อนทำงาน ($\bar{X} = 2.88$) และพนักงานอธิบายรายละเอียดงานให้กับทีมงานได้เข้าใจและเน้นย้ำขั้นตอนก่อนการทำงาน เท่ากับ พนักงานได้ตรวจสอบความพร้อมของผู้ปฏิบัติงาน และเครื่องมือ ($\bar{X} = 2.85$)

4. แนวทางในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานี

แสดงผลการศึกษาของความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานี กำหนดระดับความคิดเห็น 5 ระดับ ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีผลปรากฏดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานี

หัวข้อ	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
1) ท่านให้ความสำคัญกับเรื่องความปลอดภัย	4.87	0.34	มากที่สุด
2) ท่านได้รับการฝึกอบรมความปลอดภัยในงานที่เกี่ยวข้อง	4.63	0.68	มากที่สุด
3) ท่านได้รับการจัดสรรอุปกรณ์ความปลอดภัยอย่างเพียงพอเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน	4.63	0.62	มากที่สุด
4) กฎระเบียบและมาตรฐานด้านความปลอดภัยของ PEA มีเนื้อหาครบถ้วนและเขียนไว้อย่างชัดเจน ง่ายต่อการศึกษา สะดวกต่อการนำไปใช้	4.74	0.53	มากที่สุด
5) ผู้บริหารและผู้ควบคุมงานของท่าน ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยมากกว่าผลผลิตจากงาน	4.71	0.54	มากที่สุด
6) ผู้บริหารในหน่วยงานของท่าน มีทัศนคติที่ดีและเข้าใจกิจกรรม	4.70	0.55	มากที่สุด

หัวข้อ	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น
ที่ส่งผลต่อการทำงานด้วยความปลอดภัย			
7) ผู้ปฏิบัติงานสามารถมีส่วนร่วมในการรายงาน และพิจารณาปัญหาด้านความปลอดภัยกับผู้บริหารได้	4.80	0.40	มากที่สุด
8) ผู้ปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัยจะได้รับการยอมรับและความชื่นชมจากผู้บริหาร และเพื่อนร่วมงาน	4.76	0.49	มากที่สุด
9) เพื่อนร่วมงานของท่าน ตอบสนองอย่างชัดเจนต่อผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐาน ขั้นตอนการทำงาน กฎระเบียบด้านความปลอดภัย เช่น บอกล่าว ตักเตือน	4.73	0.51	มากที่สุด
10) ผู้บริหารในหน่วยงานของท่านตอบสนองต่อข้อเสนอแนะด้านความปลอดภัยอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เช่น การนำเรื่องเข้าที่ประชุมเพื่อพิจารณา	4.74	0.53	มากที่สุด
รวม	4.73	0.52	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อแนวทางในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$) จำแนกตามรายหัวข้อ พบว่า พนักงานให้ความสำคัญกับเรื่องความปลอดภัย ($\bar{X} = 4.87$) มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานสามารถมีส่วนร่วมในการรายงาน และพิจารณาปัญหาด้านความปลอดภัยกับผู้บริหารได้ ($\bar{X} = 4.80$) และผู้ปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัยจะได้รับการยอมรับและความชื่นชมจากผู้บริหารและเพื่อนร่วมงาน ($\bar{X} = 4.76$)

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานี สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ด้านการรับรู้มาตรฐานระบบการจัดการความปลอดภัยของ กฟภ. (PEA Safety Management system) ของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานี จากจำนวนทั้งหมดพนักงานมีระดับความรู้สูง คิดเป็นร้อยละ 81.43 และจากทั้งหมด 7 มาตรฐาน โดยรวมอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 90.83 ในมาตรฐานที่ 5 กิจกรรมด้านความปลอดภัย พนักงานมีการรับรู้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96.53 มีความสัมพันธ์กับกิจกรรม PSC (PEA Safety culture) จัดขึ้นทุกวันพุธ บริเวณหน้าสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานี พนักงานทุกคนต้องเข้าร่วมและถือเป็นหน้าที่ของทุกคน ภายในกิจกรรม PSC จะประกอบด้วย การสนทนาความปลอดภัย (Safety talk) โดยผู้บริหาร หัวหน้าแผนก พนักงานช่างควบคุมงาน หรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย (จป.วิชาชีพ) การอบอุ่นร่างกาย (Warm up) และการทำ KYT (Kiken Yoshi Training) หรือการทำมือชี้ปากย้ำเพื่อวิเคราะห์อันตรายในการทำงาน สลับหมุนเวียนทุกแผนก จึงทำให้พนักงานรับรู้มาตรฐานที่ 5

กิจกรรมด้านความปลอดภัย มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Goldberg, Dar and Rubin (1991) ศึกษาความสัมพันธ์ของการรับรู้ถึงภัยอันตรายกับความพร้อมในการเข้าร่วมโปรแกรมความปลอดภัยของพนักงานสายผลิต จำนวน 396 คน จาก 8 โรงงานในประเทศอิสราเอล พบว่าการให้คำแนะนำเกี่ยวกับความปลอดภัย การติดต่อประสานงาน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ที่ทำให้พนักงานมีส่วนร่วมในโปรแกรมความปลอดภัย

2. ด้านพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.75$) จำแนกตามรายหัวข้อ พบว่าเมื่อพนักงานพบเห็นสิ่งที่เป็นอันตรายหรืออาจจะทำให้เกิดอุบัติเหตุต่อผู้ร่วมงาน พนักงานจะแจ้งให้ผู้อื่นทราบ ($\bar{X} = 2.90$) ปฏิบัติมากที่สุด มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การเอาใจใส่ของพนักงานจะเน้นย้ำและตักเตือนเพื่อนร่วมงาน เนื่องจากทุกคนไม่ยอมให้เกิดอุบัติเหตุ หากละเลยไม่ใส่ใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ทำงานลัดขั้นตอน จนมีผู้ที่ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต จะมีบทลงโทษ และถูกตั้งกรรมสอบสวนข้อเท็จจริงตามระเบียบของหน่วยงาน และต้องเข้าชี้แจงต่อพนักงานตรวจความปลอดภัย ตามกฎหมาย หากพิจารณาปัจจัยที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานี ย้อนหลัง 10 ปี มีเหตุการณ์ที่เกิดจากพฤติกรรมส่วนบุคคล หรือความประมาท จำนวน 2 เหตุการณ์ในปี 2559 และจำนวน 2 เหตุการณ์ในปี 2565 และมีเหตุการณ์ที่เกิดจากสภาพแวดล้อมในการทำงานไม่เหมาะสม ฝนตก ดินทรุด จำนวน 1 เหตุการณ์ ในปี 2565 ซึ่งสอดคล้องกับงานเขียนของเฮ็นริช Heinrich (1981) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมองค์กร พฤติกรรมของมนุษย์ในที่ทำงาน พบว่า สาเหตุที่เกิดจากคน (Human Cause) อุบัติเหตุที่เกิดจากมนุษย์ มีจำนวนสูงที่สุด เช่น การทำงานที่ไม่ถูกต้อง ความพลั้งเผลอ ความประมาท การมีนิสัยชอบเสี่ยงในการทำงาน เป็นต้น สาเหตุที่เกิดจากความผิดพลาดของเครื่องจักร (Mechanical Failure) เป็นสาเหตุที่รองลงมาจากคน เช่น ส่วนที่เป็นอันตรายของเครื่องจักรไม่มีเครื่องป้องกัน เครื่องจักร เครื่องมือหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ชำรุดบกพร่อง เป็นต้น สาเหตุที่เกิดจากดวงชะตาหรือภัยธรรมชาติ (Acts of God) เป็นสาเหตุของอุบัติเหตุที่น้อยที่สุดในสามสาเหตุ ซึ่งเป็นสาเหตุที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ นอกเหนือการควบคุมได้ เช่น พายุ น้ำท่วม ไฟผ่า เป็นต้น

3. ด้านแนวทางในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$) พบว่า พนักงานให้ความสำคัญกับเรื่องความปลอดภัย ($\bar{X} = 4.87$) มากที่สุด มีความสัมพันธ์กับนโยบายความปลอดภัยของผู้บริหาร ที่ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นอันดับแรก และดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง มีการประกาศเจตนารมณ์ด้านความปลอดภัยของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต 3 ภาคใต้ จังหวัดยะลา ถ่ายทอดลงมายังผู้บริหารระดับผู้จัดการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจตุรรมงานในสังกัด มีการกำหนดตัวชี้วัดเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน มีการนำวาระความปลอดภัยเข้าติดตามผลการดำเนินงานของผู้บริหารทุกเดือน ในประเด็นที่จะต้องนำไปพิจารณาเพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานีต่อไป มี 2 ประเด็น (1) เรื่องการฝึกอบรมความปลอดภัยในงานที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 4.63$) เชื่อมโยงกับผลการตอบแบบสอบถามระบบการจัดการความปลอดภัยของ กฟภ. (PEA Safety Management system) มาตรฐานที่ 3 ประเด็นเรื่อง

พนักงานทราบหลักสูตรการอบรมที่จำเป็นของตำแหน่งท่าน พนักงานมีความรู้ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 78.57 อันเป็นผลมาจากการไม่ทราบหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งตนเอง ซึ่งบางตำแหน่งก็ไม่มีหลักสูตรที่จำเป็นต้องอบรม เช่น พนักงานที่อยู่ในสายงานด้านบริหาร แผนกบัญชี แผนกคลังพัสดุ แผนกบริหารงานทั่วไป หลักสูตรตามที่กล่าวส่วนใหญ่จะอยู่ในเฉพาะพนักงานสายเทคนิค เช่น พนักงานช่างที่ปฏิบัติหน้าที่ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาระบบจำหน่าย ออฟไลน์ เป็นต้น และยังมีหลักสูตรที่จำเป็นตามที่กฎหมายบังคับ ยกตัวอย่าง หลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับต่างๆ หลักสูตรผู้ควบคุมปั้นจั่น หลักสูตรการดับเพลิงขั้นต้น อพยพหนีไฟ เป็นต้น และการจัดอบรมหลักสูตรต่างๆ ของ กฟภ. โดยส่วนมาก ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะอยู่นอกเหนืออำนาจของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานีเหนือขึ้นไปเป็นผู้ดำเนินการจัดอบรมฯ (2) การจัดสรรอุปกรณ์ความปลอดภัยอย่างเพียงพอ เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.63$) หากพิจารณาจากงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์ความปลอดภัย ขอกกล่าวถึงในส่วนของอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล (PPE) แต่ปีที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานีได้รับงบประมาณจัดสรรมา และดำเนินการจัดหาเพื่อใช้งานทดแทนนั้น มีจำนวนเงินค่อนข้างมากและเพิ่มมากขึ้นทุกปี และยังสามารถขออนุมัติหลักการงบประมาณเพิ่มเติมได้ หากไม่เพียงพอ กระทั่งในบางปีอาจจะสวนทางกับสถานะการเงินของ กฟภ. แต่มีงบในด้านนี้เสมอ การดำเนินงานในแต่ละปีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ จะทำการสำรวจบัญชีเครื่องมือเครื่องใช้จากพนักงานช่างทำหน้าที่ควบคุมงานว่ามีสิ่งใดที่ต้องจัดซื้อทดแทนบ้าง หรือต้องการอะไรเพิ่มเติมสามารถแจ้งได้ตลอดเวลา จึงทำให้ทราบดีว่าอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล (PPE) คาดว่าน่าจะเพียงพอในระดับที่เหมาะสม แต่หากจะกล่าวถึงอุปกรณ์ความปลอดภัยที่รวมถึงเครื่องมือเครื่องใช้ ตามยุคสมัยหรือนวัตกรรมที่เปลี่ยนไป เพื่อความปลอดภัยต่อการใช้งาน และสะดวกรวดเร็วในการทำงานยิ่งขึ้นนั้น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคยังมีระเบียบที่เกี่ยวข้องรายการเครื่องมือชนิดต่างๆ หากมีความต้องการใช้งาน ส่วนที่เกี่ยวข้องจึงต้องขออนุมัติงบประมาณเพื่อพิจารณาเป็นกรณีไป ทำให้ยากต่อการได้มาใช้งาน ผลจากการศึกษาวิจัยนี้ สามารถนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาปรับปรุง และแก้ไขระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานีต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553.ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่ม 127 ตอนที่ 43 ก วันที่ 9 กรกฎาคม 2553
- กรองแก้ว อยู่สุข. (2543). *พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คมสันต์ ธงชัย, ธีรพงศ์ เครือศิริ, และธนสนี สมบูรณ์. (2552). *การจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการบาดเจ็บเนื่องจากการทำงานของคนงานก่อสร้างในเขตเทศบาลเมืองจังหวัดอุบลราชธานี*. วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

- จันทิราพร ทั้งสุวรรณ .(2555). *การจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมในการทำงาน (SHE) ในโรงงานผลิตน้ำมันจากยางรถยนต์เก่าไม่ใช่แล้ว*. บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554.ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่ม 128 ตอนที่ 4 ก วันที่ 17 มกราคม 2554
- วิทยา อยู่สุข. (2549). *อาชีวอนามัย ความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม*. (พิมพ์ครั้งที่ 3).กรุงเทพฯ: นำอักษรการพิมพ์.
- วิวัฒน์ ทองคำ (2550) *การประยุกต์ใช้ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก. 18001 ในคลังปิโตรเลียม* บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วีริศ จิระไชยภาส. (2541). *การสร้างและพัฒนาแบบสอบถามวัดเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของบริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)* บัณฑิตวิทยาลัย:มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กระทรวงแรงงาน. (2551). *รายงานผลการตรวจวัดสภาพแวดล้อมการทำงาน. ศูนย์ความปลอดภัยในการทำงานพื้นที่ 11. ลำพูน : ศูนย์ราชการกระทรวงแรงงานจังหวัดลำพูน.*
- สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน). (2557). *ระบบมาตรฐาน ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน สำหรับสถานประกอบกิจการขนาดกลาง และขนาดเล็ก*. (จัดพิมพ์ครั้งที่ 1) : บริษัทรอยัลเปเปอร์ จำกัด.
- สำนักข่าวอินโฟเควสท์ (2565). *รัฐบาลขับเคลื่อนนโยบาย Safety Thailand หวังลดสูญเสียทรัพยากร : สืบค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2565, จาก* <https://www.infoquest.co.th/2022/212660>
- Dejoy, D.M. (1994). *Managing Safety in the Workplace : An Attribution Theory Analysis and Model*. Dissertation Abstracts International.
- Fernández-Muñiz, B., Montes-Peón, J. M., & Vázquez-Ordás, C. J. (2007). Safety management system: Development and validation of a multidimensional scale. *Journal of Loss Prevention in the Process Industries*, 20(1), 52-68.
- Goldberg, A.I., E. Dar and E. Rubin. (1991). *Theat Perception and the Readiness to Participate in Safety Programs*. *Journal of Organizational Behavior*. 12 (March 1991) : 109-122., 1991.
- Heinrich, H.W. (2010). *Organizational Behavior: Human Behavior at Work*. New York: McGraw-Hill